

מאמר
השם נפשינו בחיים
תשח"י

השם נפשנו בחיים

The רבי said this מאמר on תמוז 'ג, on שבת פרשת קרח, in 5718 (1958). It is based on a תהלים פסוק which the רבי פריערדיקער said on תמוז י"ב 5793 (1933) on a פסוק from תהלים פרק of תהלים is talking about praising Hashem, and describes Him as:

The One who kept our souls alive and did not let our feet stumble השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו תהלים טו, ט

The רבי will raise a question on this פסוק to explore the mistake of קרח in his argument against אהרן and its connection to the רבי פריערדיקער's release from prison (תמוז 'ג' וי"ב תמוז).

אלתא'

השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו, ¹ומבאר כ"ק מו"ח אדמו"ר במאמרו ד"ה זה דחג הגאולה י"ב תמוז² שהתחלת הגאולה היתה בג' תמוז, ³דהחיים שבהם שם נפשנו, הם חיים נעלים יותר מחיי הנפש (מצד עצמה).

that the beginning-
that's in them-
placed-
much
higher-
שהתחלת
שבהם
שם
נעלים יותר
higher-
that placed-
to stumble-
our feet-
כ"ק מו"ח אדמו"ר -
Frierdiker Rebbe

השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו
The One who kept our souls alive and did not let our feet stumble.

Q: Can a mountain be a flat field? Obviously not. The nature of a mountain is to be high and tall. The same way the nature of a soul is to be alive. Why would we need an additional "life" to the soul, when souls by definition are alive?

דחיי הנפש הם מוגבלים, דהגם שהנפש הוא חי בעצם (שלמעלה מהתפשטות החיות שמחי' את הגוף, ולא רק מחיות הפרטי אלא גם מחיות הכללי, (מ"מ, כיון דזה שהנפש הוא חי בעצם הוא מפני שהקב"ה הטביע בהנפש טבע זה (שיהי' חי בעצם), לכן, גם חיות זה (דבחינת חי בעצם) הוא בהגבלה, והחיים שבהם שם נפשנו הם למעלה מהטבע. וזהו השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו, שהכח על זה שרגלנו לא יהיו למוט הוא דוקא מהחיים שלמעלה מהטבע וזהו השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו, שהכח על זה שרגלנו לא יהיו למוט הוא דוקא מהחיים שלמעלה מהטבע

therefore-
is limited-
higher-
our feet-
stumble
the power-
that our feet-
specifically-
that the power-
that our feet-
limited-
is essentially-
from-
that which spreads
life
ולא רק-
rather-
הכללי-
מ"מ-מכל מקום-
nevertheless
because-
שהקב"ה-
implanted-
nature-
limited-
is essentially-
from-
that which spreads
life
and not only-
rather-
general-
מ"מ-מכל מקום-
nevertheless
because-
שהקב"ה-
implanted-
nature-

Q #1: Why do we need this additional level of life to prevent us from stumbling? Isn't the life of the soul enough to keep us on the right path?

Q #2: What does this extra measure of "life" have to do with the redemption of the Frierdiker Rebbe? (Remember, the Frierdiker Rebbe said a ma'amar on this subject on Yud Bais Tammuz.)

אות כ'

In order to answer these questions, the רבי discusses a question on קרח, this will be our 3rd Question of the מאמר.

וללהבין הטעם על זה שמצד חיי הנפש עצמה, גם מצד בחינת חי בעצם, אפשר להיות למוט רגלנו, והכח על זה שלא יהי למוט רגלנו הוא דוקא מהחיים שלמעלה מהטבע, וגם להבין השייכות דענין זה להגאולה די"ב תמוז, יש להקדים מ"ש בריש פרשתנו ויקח קרח ותרגם אונקלוס ואתפלג קרח. דבכ"מ שנאמר ויקח תרגם ונסיב וכאן תרגם ואתפלג.

יש להקדים- we need to preface
מ"ש-מה שכתוב- that
בריש- which is written
in the beginning-
ותרגם- and translates
ואתפלג- and separated
דבכ"מ-דבכל מקום- that in
every place
ונסיב- and he took
וכאן- and here

ולהבין- and to
understand
הטעם- the reason-
עצמה- itself
אפשר- it's possible-
למוט- stumbling-
דוקא- specifically
מהטבע- than nature-
השייכות- the connection-
זה- this idea-
דענין

The Rebbe now gives the initial answer to question #3.

ואיתא בספר נועם אלימלך² דואתפלג (קרח) הוא ע"ד רקיע המבדיל בין מים למים. ומבאר הצ"צ⁴ דפירוש זה (שואתפלג קרח הוא ע"ד רקיע המבדיל) הוא ע"פ מה דאיתא בזהר דרקיע המבדיל הוה מחלוקת שמאלא בימינא כו' כגוונא דא מחלוקת קרח באהרן.

ע"פ-על פי- according to-
דאיתא- that which is
written
שמאלא- left
בימינא- to the right
כגוונא- just like

ואיתא- and its written-
ע"ד-על דרך- in the same
way as
רקיע- firmament-
המבדיל- that separates-
ומבאר- and explains-
הצ"צ-הצמח צדק

ואיתא-and its written

This word tells us that The Rebbe will be bringing in a quote

The firmament that separates between waters-רקיע המבדיל בין מים למים

When Hashem created the world, all the waters were one. Then, on the second day of creation Hashem separated the waters to be upper and lower waters, or as we know them the sky and water.

דמזה מובן, שהשייכות דואתפלג קרח לרקיע המבדיל היא לא רק מפני שהשרש דמחלוקת (איזו מחלוקת שתהי') היא מרקיע המבדיל, כדאיתא במדרש למה אין כתיב בשני כי טוב כו' שבו נבראת מחלוקת שנאמר ויהי מבדיל בין מים למים, אלא שגם מחלוקת זו בפרט, מחלוקת קרח באהרן, היא דוגמת (ושרשה היא) המחלוקת דרקיע המבדיל. דכמו שהמחלוקת דרקיע המבדיל היא מחלוקת שמאלא בימינא, עד"ז היא מחלוקת קרח באהרן, דאהרן הוא בקו החסד, ימין, וקרח שהי' לוי הי' מבחינת גבורות, שמאל.

an example-דוגמת	it's understood-מובן
just like-דכמו	that the -שהשייכות-
left-שמאלא	connection
right-בימינא	that he -דואתפלג-
עד"ז-על דרך זה-	separated
in the -	לא רק-not only
same way	שהשרש-that the
בקו-the path	source of
מבחינת- from the	כדאיתא-as its written-
aspect of	on the second- בשני-
	[day of creation]
	בפרט-specifically

from this its understood-דמזה מובן

These words are telling us that based on what we have just explained we can now understand how these ideas connect. **Check:** What is the 'מזה', what was the 'this' that the Rebbe explained? Once we can identify the concept that was just explained, then we can understand the next concept that the Rebbe will now build on this.

In our context the 'מזה' is what the נועם אלימלך קרח ואתפלג is similar to the division by the רקיע המבדיל

בשני כי טוב כו' שבו נבראת מחלוקת שנאמר ויהי מבדיל בין מים למים

The מדרש asks a question: Each day of creation ה' says כי טוב, why doesn't ה' say כי טוב about the 2nd day of creation? The מדרש answers because on that day מחלוקת was created.

Notes on 'א+ב'

In addition to explaining the connection between קרח and ואתפלג קרח and the רקיע המבדיל, we will now additionally explain how these 2 ideas within ואתפלג קרח itself (the concept of מחלוקת and the fact that קרח fought against אהרן) are connected.

It takes two to tangle for a reason.

A debate needs two opinions just like a wrestling match needs two opponents

ויש להוסיף, דשני ענינים אלו שבואתפלג קרח (מחלוקת, וזה שחלק על אהרן) שייכים זה לזה. דהנה זה שבריאת המחלוקת (רקיע המבדיל) היתה ביום השני דוקא הוא, כי יום הראשון הוא מדת החסד (ימין) ויום השני הוא מדת הגבורה (שמאל), ומצד הגבורה יש נתינת מקום למחלוקת. וכדאיתא בזהר שם ימינא איהו שלימא דכולא כו' בי' תליא כל שלימו, כד אתער שמאלא אתער מחלוקת.

ומצד- and the	שבריאת- that the
aspect of	creation
יש נתינת מקום- it	רקיע המבדיל-
gives place for	separation of the
וכדאיתא and as it's	firmament
written-	דוקא- specifically

and we can add ויש להוסיף

When we see these words, we know that in addition to what was told to us above we will be adding another point to what was already said, thus building on the previous concepts.

“ימינא איהו שלימא דכולא כו' בי' תליא כל שלימו, כד אתער שמאלא אתער מחלוקת”
“The right is the ultimate expression of completeness, and all completeness depends on it; when the left was created, separation was created.”

This quote from the Zohar explains to us why the second day brought on מחלוקת. The first day is represented by the right, where there isn't any opposing forces. The second day is represented by the left, which opposes the right. The second day introduced opposition-מחלוקת.

PARALLELS THAT THE מאמר BROUGHT IN SO FAR				
אהרן הכהן	Left	חסד	Day #1 of Creation	All waters
קרח	Right	גבורה	Day #2 of Creation	Separated waters

Notes on 'אות ב'

Above, we focused on how קרח and גבורה are opposites, which is a generic recipe for conflict. We now understand that קרח-גבורה **is all about** arguments!

ועפ"ז יש לומר, שעיקר ענינו של קרח הוא מחלוקת [כמובן גם מזה שארז"ל כל המחזיק במחלוקת עובר בלאו שנאמר ולא יהי' כקרח וכעדתו, דמזה שהמחזיק במחלוקת (איזו מחלוקת שתהי') הוא כקרח ועדתו, מוכח, שעיקר ענינו של קרח הוא מחלוקת], וזה שחלק על אהרן (חסד) ורצה לעשות הגבורות עיקר, הוא שע"ז יהי' חיזוק למחלוקת.

this proves- מוכח
that he argued- שחלק
and wanted- ורצה
to make- לעשות
שע"ז- שעל ידי זה- that
through this
חיזוק- strengthening

ועפ"ז- ועל פי זה-
according to this
שעיקר- that the main-
כמובן- as its understood-
המחזיק- that hold onto-
עובר- transgress-
בלאו- in a Mitzvos Lo-
Sasei
וכעדתו- and like his following-

Based on this The Rebbe now asks another question:

וצריך להבין, הרי קרח פיקח הי, 'ומסתבר לומר שהמחלוקת שלו על כהונת אהרן היתה מפני שטעה בדרכי העבודה, ואינו מובן, למה רצה במחלוקת.

מפני- because-
שטעה- that was mistaken-
ואינו- and its not-
למה- why
רצה- want

וצריך להבין- and we need
to understand
פיקח- smart-
and it becomes
evident

וצריך להבין-we need to understand

When you see these words in a מאמר, it indicates that the רבי will now ask a question.

Clearly קרח was not fighting about a practical position, קרח wanted to serve Hashem. How could that be through arguments?

דזה שחלק על אהרן, אפשר לבאר, שקרח סבר שעבודת ה' צריכה להיות בקו הגבורה, ולכן חלק על אהרן שהיתה עבודתו בקו החסד. אבל לפי הנ"ל דזה שקרח רצה לעשות הגבורות עיקר הוא בכדי שיהי' חיזוק למחלוקת, אינו מובן, האיך חשב קרח שמחלוקת הוא דרך בעבודת ה'.

above (earlier in the mamer)
רצה- wanted
בכדי- in order
שהי' be- that there should be-
חיזוק- strengthening
אינו מובן- its not understood-
האיך- how
חשב- think

שחלק- argued
אפשר- we are able-
לבאר- to explain
סבר- rationalized-
צריכה- needs-
בקו- in the path of-
שהיתה- that was-
עבודתו- his avodah-
אבל- but
הנ"ל-הנזכר לעיל- mentioned

Notes on 'אית ב'

The Rebbe now ask another question on אונקלוס.

וגם צלה"ב מה שמתרגם ואתפלג קרח,
דואתפלג הוא ע"ד רקיע המבדיל, דלכאורה,
הרי גם שמו של קרח עצמו רומז על רקיע
המבדיל, כמ"ש הצ"צ עה"פ ויקח קרח שקרח
רומז על רקיע המבדיל כמ"ש רקיע כעין
הקרח, ומהי ההוספה דואתפלג קרח.

רומז- hints to	צלה"ב- we need to
כמ"ש- כמו שכתוב- as it's	להבין- to
written	understand
הצ"צ- הצמח צדק	שמתרגם- that it's translated-
עה"פ- על הפסוק- on the possuk-	and he separated-
כעין- like	ואתפלג- and he separated-
ומהי- and what is-	ע"ד- על דרך- is in the same
ההוספה- the addition-	way as
	דלכאורה- seemingly-
	הרי- since-
	שמו- the name-

אות ג'

We now introduce a new idea to answer our previous questions.

ויובן זה בהקדים הידוע בענין רקיע המבדיל
בין מים למים, דמים הם תענוג, דזה שהמים
מצמיחים כל מיני תענוג, הוא לפי שבהם יש ענין
התענוג

מצמיחים- causes to grow	בהקדים- by prefacing
כל מיני- all types	הידוע- it's known
לפי- because	דמים- דמים
שבהם- in them	תענוג- pleasure

ויובן זה בהקדים - we'll understand by prefacing

These words indicate that The Rebbe will be bringing in a new concept to explain the questions we had beforehand. In our מאמר the רבי will now be explaining the idea of תענוג.

Now that we understand that water represents pleasure, what is the significance of separating between the "higher pleasure" and the "lower pleasure?"

והרקיע המבדיל בין מים עליונים למים
תחתונים היא הפרסא שעל ידה נעשית ההבדלה
בין התענוגים בעינינים הרוחניים (מים עליונים)
ותענוגי עוה"ז (מים תחתונים).

ההבדלה- the	מים עליונים- upper waters
differentiation	תחתונים- lower
עוה"ז- עולם הזה- this world-	הפרסא- the separation-
	שעל ידה- that through this-

Notes on 'אות ב'

What is the purpose of this separation?

והכוונה ברקיע המבדיל בין מים עליונים למים תחתונים היא בכדי שעי"ז יתעלו מים התחתונים למעלה יותר מכמו שהיו קודם ירידתם. דע"י ירידתם למטה, נעשה בהם התשוקה והצמאון לעלות למעלה, מים תחתונים בוכין אנן בעינן למהוי קמי' מלכא, ועי"ז הם מתעלים למעלה יותר מכמו שהיו קודם ירידתם, ולמעלה יותר גם ממים העליונים.

ירידתם- they went down and the והכוונה- intention
התשוקה- the desire בכדי- in order that
והצמאון- and thirst שעי"ז- שעל ידי זה- that
לעלות- to go up through this
ועי"ז- ועל ידי זה- and they will rise up-
through this למעלה יותר- even higher
שהיו קודם- they were before

 משל: a baby needs to have the umbilical cord cut. Only thru the separation can it become its own person

משל: a child when he's young is in his parents home but then he gets married and move into his own home only thru that separation can he build his own home

“ מים תחתונים בוכין אנן בעינן למהוי קמי' מלכא ”
“the lower waters cry saying, ‘we want to be before the King!’”
This quote from the זרה תקוני זרה is brought in to show how that once the waters are separated they desire to get reunited, and this desire will bring them even higher than where they originated from.

We now ask another question:

וזהו מה שארז"ל דזה שביום השלישי נאמר שני פעמים כי טוב הוא אחד למלאכת המים ואחד למלאכתו של יום, דלכאורה, הרי מלאכת המים הו"ע של מחלוקת ואיך נאמר על זה כי טוב.

של יום- that day- on the שביום השלישי- 3rd day [of creation]
דלכאורה- seemingly הו"ע- הוא ענין- is the שני פעמים- two times
idea of for the work
ואיך- and how of

We can now explain why it says טוב 2 times on the 3rd day of creation:

והביאור בזה, שע"י עבודת האדם נעשה הבירור והעלי' דמים התחתונים, ולכן, ביום השלישי כשהי' יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה, דיבשה היא מקומו של האדם, נשלמה הכוונה דמלאכת המים, שע"י הבדלת מים התחתונים ממים העליונים וירידתם למטה הם מתעלים למעלה יותר מכמו שהיו קודם ירידתם, ואז (לאחרי שנעשית האפשריות דעלי' זו), גם מלאכת המים היא טוב.

נשלמה- fulfilled- and the והביאור בזה- explanation of this
הכוונה- the purpose- שעי"י- שעל ידי- that
דמלאכת- the work- through
וירידתם- and their- נעשה- he makes-
descent בירור- elevates-
מתעלים- they rise up- והעלי'- an elevation-
שהיו קודם- that they- ולכן- and therefore-
were before יקוו- and he gathered-
ואז- and now- מתחת- from under-
האפשריות- the תראה- and it was seen-
possibility and היבשה- the dry land-
דעלי'- this ascent- the place of-
מקומו- of-

Being that now we know that there is a point in separation, now we can possibly understand why קרח wanted מחלוקת.

ועפ"ז יובן מה שקרח רצה במחלוקת, כי קרח חשב שהכוונה בזה שמים התחתונים נבדלו ממים העליונים וירדו למטה הוא בשביל המעלה שישנה בהתענוגים הגשמיים עצמם, דשרש הגשמיות הוא למעלה יותר משרש הרוחניות. [וע"ד המבואר בתו"א²⁸ דבעולמות העליונים נאמר²⁹ מה גדלו מעשיך, וענין מה רבו מעשיך³⁰ הוא בעולמות התחתונים דוקא, וענין הריבוי מורה על השלימות דא"ס, שעם היותו יחיד, הוא נושא גם ריבוי פרטים³¹].

דשרש- the source- that
 למעלה יותר- is even higher-
 וע"ד- ועל דרך- in the same way-
 בתו"א- בתורה אור
 דבעולמות- in the worlds-
 הריבוי- many-
 מורה- shows on-
 דא"ס- דאין סוף
 היותו- being
 יחיד- one-
 נושא- can hold-
 פרטים- parts-

ועפ"ז- ועל פי זה- and
 according to this
 יובן- it's understood-
 רצה- wanted-
 חשב- thought-
 שהכוונה- that the-
 intention
 נבדלו- was separated-
 וירדו- and they went-
 down
 בשביל- is for-
 שישנה- that there is-
 עצמם- it itself-

How is it possible that גשמיות can be sourced higher than רוחניות? Just like when you have a large brick wall, the brick that will fall the lowest comes from the highest point in the wall. So too רוחניות falls the lowest in our world.

This explains why קרח thought that מחלוקת was the way to serve 'ה:

ולכן רצה שהגבורות יהיו העיקר, כי זה שמים התחתונים בוכין אנן בעינן למהוי קמי' מלכא הוא מפני שנרגש בהם העילוי דענין הגילויים (חסד, ימין), וכיון שהגילויים הם בעיקר בעולמות העליונים, לכן מים התחתונים (שאין בהם גילויים) רוצים לצאת ממציאותם ולעלות למעלה. אבל לפי טעותו של קרח שהכוונה היא בתענוגים הגשמיים עצמם, שיתגלה בהם שרש הגשמיות, הרי אדרבא, עיקר המעלה היא בהצמצומים והגבורות, שמהם מתהווים הדברים הגשמיים³²

בעולמות העליונים- the
 upper world
 רוצים- they want-
 ממציאותם- from their
 existence
 אבל- but-
 טעותו- the mistake-
 עצמם- it itself-
 שיתגלה- that its revealed-
 אדרבא- on the contrary-
 בהצמצומים- in the concealment-
 מתהווים- come into-
 existence

ולכן- and therefore-
 רצה- he wanted-
 העיקר- the main point-
 בוכין- cry-
 בוכין אנן בעינן למהוי קמי'
 מלכא they're crying and
 saying we want to be
 near the king
 מפני- because-
 שנרגש- its felt-
 העילוי- the advantage-
 הגילויים- revelation-
 וכיון- and since-
 בעיקר- primarily-

If קרח is actually sourced higher than רוחניות, where did קרח err?

אבל קרח טעה בזה, כי גילוי השרש דמים התחתונים (גשמיים) עצמם יהי לע"ל, ובכדי שיהי גילוי השרש דמים התחתונים עצמם, צריך להיות בהם תחלה ההרגש דמעלת הגילויים, שע"י הרגש זה יש בהם הצמאון והתשוקה לעלות למעלה, ועי"ז יהי גילוי השרש דמים התחתונים עצמם

תחלה-first ההרגש-the feeling שע"י-שעל ידי-through הצמאון והתשוקה-the thirst and longing ועי"ז-ועל ידי זה-and through this יהי- there will be	but-אבל was mistaken-טעה revealing-גילוי will be-יהי in the-לעתיד לבוא- time to come (Moshiach) and in order-ובכדי itself-עצמם there needs to be-צריך להיות
---	---

We can now answer our question; why only on the third day is it said טוב כי and not on the second day:

³³וזהו שלא נאמר כי טוב במלאכת המים עד ליום השלישי, אף שישנה מעלה גם במלאכת המים כמו שהיתה ביום השני, בזה שנבדלו מים התחתונים ממים העליונים וירדו למטה, כי הגילוי דמעלה זו יהי רק לע"ל, ועכשיו, הכוונה בירידת המים למטה היא בכדי שיעלו למעלה (כנ"ל), דענין זה נעשה ביום השלישי דוקא.

in the-לעתיד לבוא- time to come (Moshiach) ועכשיו-now הכוונה-the purpose is in order-בכדי	in the work of-במלאכת until-עד even though-אף there is-ישנה that it was-שנבדלו- separated the revelation-הגילוי Only-רק
---	--

We now parallel the concept of the 1st,2nd and 3rd day of creation to the more general ideas of העלם-concealment vs. גילוי-revelation

ועד"ז הוא בכללות הענין דגילוי (שרש החסד) וצמצום (שרש הגבורה), דהמעלה שבהצמצום עצמו יתגלה רק לע"ל, והכוונה בהצמצום כמו שהוא עכשיו הוא בשביל הגילוי.³⁴

in the-לעתיד לבוא- time to come (Moshiach) והכוונה-the purpose as it is-כמו שהו- עכשיו-Now is for-בשביל	ועד"ז-ועל דרך זה- same way in the-בכללות הענין- general idea concealment-וצמצום only-רק
--	--

If קרח is actually sourced higher than רוחניות, where did קרח err?

ועד"ז הוא בעבודת האדם, שהגם שיש יתרון בהעבודה דבכל דרכיך דעהו³⁵ על העבודה דתורה ומצוות, שע"י העבודה דבכל דרכיך דעהו ידיעת אלקות היא גם בעניני העולם (בכל דרכיך)³⁶, מ"מ, בכדי שעסקו בדברי הרשות (דרכיך) יה' באופן שעניני העולם לא יפעלו בו ירידה ח"ו ואדרבא בהם עצמם יראה השגחה פרטית (דעהו), הוא ע"י העבודה דכל מעשיך יהיו לשם שמים³⁷, שכוונתו בזה שעוסק בעניני הרשות היא בכדי שע"ז יוכל לעסוק בתורה ומצוות [ומכיון שכל עסקו בעניני העולם הוא בשביל קיום התומ"צ לכן הוא ממעט בהם ככל האפשרי ועוסק בהם רק עד כמה שמוכרח], ואז גם כשעוסק בעניני העולם, הוא רואה בהם גילוי אלקות, דעהו.

ח"ו-חס ושלום	ועד"ז-ועל דרך זה-
ואדרבא- and on the	same way
contrary	there is-שיש
שכוונתו-that his intention	יתרון-an advantage-
יוכל-is able-	בכל דרכיך דעהו know him
לעסוק-involve to	in all your ways
ומכיון-and since	שע"י-שעל ידי-through that
ממעט בהם-lessen in them-	ידיעת-knowing-
האפשרי-as is possible-	מ"מ-מכל מקום-nevertheless
רק-Only-	בכדי-in order-
עד-until-	שעסקו-that his involvement-
שמוכרח-that is necessary-	בדברי הרשות- permissible
	things
	באופן-of- in the way
	יפעלו-affects him-
	ירידה-descent-

דכל מעשיך יהיו לשם שמים vs. בכל דרכיך דעהו

The idea of דכל מעשיך יהיו לשם שמים is the idea of using גשמיות in order to help you serve 'ה. The גשמיות is the means to an end.
 בכל דרכיך דעהו is the idea of the גשמיות itself. For example, the eating itself becomes the way of serving 'ה. The גשמיות is in itself the service.

אותו'

Based on what we have explained, we are now able to understand why ל"ר specifically uses the word 'מחזיקין'.

וע"פ הנ"ל יובן גם דיוק לשון רז"ל¹³ שאין מחזיקין במחלוקת, מחזיקין דייקא, דמציאות המחלוקת עצמה, זה שמים התחתונים נבדלו ממים העליונים, היא בריאה שנבראה ע"י הקב"ה. וחטאו של קרח הי' שהחזיק במחלוקת, שרצה שתתקיים ההבדלה (שמים התחתונים ישארו למטה ולא יהי' בהם הצמאון לעלות למעלה).

הקב"ה-הקדוש ברוך הוא הי'- was שרצה- that he wanted שתתקיים- that should be kept ההבדלה- the separation ישארו- they should remain הצמאון- the thirst	וע"פ-פי according to- הנ"ל-הנזכר לעיל- that which was mentioned above (earlier in the Mamer) יובן- its understood מחזיקין- strengthen דייקא- specifically דמציאות- the existance עצמה- itself בריאה- a creation
--	--

Just like the 3rd day would accomplish the purpose of the separation of waters; there is also a purpose to the מחלוקת

ויש להוסיף, דכמו שהכוונה בבריאת המחלוקת (רקיע המבדיל) ביום השני היא בכדי שיתברר ביום השלישי, שאז גם הרקיע המבדיל נעשה טוב, עד"ז הוא גם בנוגע למחלוקת קרח, שהכוונה בזה (כמו שהי' מצד למעלה³⁸) היתה בכדי שע"ז יהי' שלום באופן נעלה יותר מכמו שהי' קודם המחלוקת.

בנוגע- in connection to בכדי- in order שע"ז-זעל ידי זה- that through this באופן- in a way of נעלה יותר- even higher קודם- before	דכמו- just like שהכוונה- that the intention שיתברר- that it will be elevated שאז- that then עד"ז-על דרך זה- in the same way
--	---

Lined writing area for notes or exercises.

How was the קרח of מחלוקת supposed to brought together?

וכמבואר בהדרושים³⁹, דוזה שבתחלה דיבר משה אל קרח ואל עדתו והי' מחזר אחריהם בדברי שלום,⁴⁰ הוא, כי משה חשב דכמו שיום השלישי (ת"ת) בירר את המחיצה וההבדלה שנעשה ביום השני, עד"ז יהי' גם בנוגע לקרח, שמשה [שהי' שלישי, ת"ת]⁴¹ [יברר אותו]. [אלא שלא הי' כן, כי קרח לא רצה בזה,⁴³ ורצונו הי' להחזיק במחלוקת].

and separation- והבדלה-
in the same - על דרך זה-
way
in connection- בנוגע-
that he was- שהי'
but- אלא-
want- רצה-
to strengthen- להחזיק-

and as is - וכמבואר-
explained
that in the - שבתחלה-
beginning
return- מחזר-
thought- חשב-
just like- דכמו-
ת"ת-תפארת
elevates- בירר-
the division- המחיצה-

Based on the explanation above, we can now understand why אונקלוס translates ויקח as ואתפלג even though it would seemingly be redundant since the name of קרח itself shows on separation.

ועפ"ז יש לבאר מה שמוסיף התרגום שויקח קרח הוא ואתפלג קרח ע"ד רקיע המבדיל, אף ששמו של קרח עצמו רומז (כנ"ל) על רקיע המבדיל (רקיע כעין הקרח), כי שמו של קרח⁴⁴ מלשון קרחה⁴⁵ שענינה הוא פילוג⁴⁶ מורה על הטבע שלו (שהי' נוטה למחלוקת) שנברא ע"י הקב"ה. משא"כ ויקח קרח הוא מעשה המחלוקת שעשה ברצונו ובבחירתו.

hints to- רומז-
ice- קרחה-
seperation- פילוג-
it shows- מורה-
the nature- הטבע-
has a tendency- נוטה-
that was created- שנברא-
ע"י- על ידי-
its not- משא"כ-מה שאין כן-
so
by his will- ברצונו-
by his choice- בבחירתו-

ועפ"ז-ועל פי זה- according-
to this
that adds- שמוסיף-
Onkelos(a pshat- התרגום-
on Torah that translates
it to Aramaic)
that he took- שויקח-
and he separated- ואתפלג-
in the same - על דרך-
way as
אף- even though-
that the name- ששמו-

We can now understand what ואתפלג comes to teach us:

וזהו מה שמחדש התרגום אונקלוס דויקח קרח הוא ואתפלג קרח ע"ד רקיע המבדיל, שגם המעשה דמחלוקת קרח, אף שזה הי' ברצונו ובבחירתו, הוא ע"ד רקיע המבדיל שנברא ע"י הקב"ה. דכמו שהכוונה בבריאת הרקיע המבדיל היא בכדי שיתברר ביום השלישי, עד"ז הוא גם ואתפלג קרח, שהכוונה בזה (מצד למעלה) היא בכדי שיתברר ע"י משה,⁴⁷ כנ"ל.

way of
the intention- שהכוונה-
in creating- בבריאת-
the firmament- הרקיע-
that is- שיתברר-
from the aspect of- מצד-
ע"י- על ידי-

that- שחדש-
and separated- ואתפלג-
the story- המעשה-
אף- even though-
his choice- ברצונו-
בבחירתו- his will-
ע"ד- על דרך- in the same-

In order to understand what the correct approach is, we will now further explain how was קרח able to make such a grave mistake?

ויש לומר, שהסיבה לזה שקרח טעה וחשב שהכוונה ברקיע המבדיל היא ההבדלה עצמה, היא, מפני שלא הי' בו ענין הביטול.

ההבדלה-separation

עצמה-itself

מפני-because

שהסיבה-that the reason

was mistaken-טעה

and thought-וחשב

What is the difficulty in the מים עליונים and the מים תחתונים coming together?

והענין הוא, דזה שנת"ל (סעיף ג) שהכוונה בזה שמים התחתונים נבדלו ממים העליונים וירדו למטה היא בכדי שיהי' בהם התשוקה והצמאון לעלות למעלה, הוא חיבור והתכללות דשני מדות הפכיות. כי מצד החסדים (מעלת הגילויים), המעלה היא במים העליונים ולא הי' צריך שמים התחתונים יובדלו ממים העליונים וירדו למטה, ומצד הגבורות, המעלה היא בגילוי השרש דמים התחתונים עצמם, ואין צריך שבמים התחתונים יהי' תשוקה וצמאון לצאת מציאותם ולעלות למעלה.

צריך-need

יובדלו-and is separated

המעלה-the advantage

בגילוי-in revealing

השרש-the source

עצמם-itself

תשוקה וצמאון-longing and

thirst

לצאת-to go out

מציאותם-its existence

שנת"ל-ל-שנתבאר לעיל-as

explained above

שמים-water

was separated-נבדלו

and it descended-וירדו

in order-בכדי

the thirst-התשוקה והצמאון

and longing

to ascend-לעלות

the connection-חיבור

and inclusive-והתכללות

opposite/-הפכיות

contradicting

from the aspect of-מצד

Lined writing area for student response.

Now that we described the difficulty in the מים עליונים and מים תחתונים coming together, we now go on to describe what enables them to come together:

וזה שהכוונה בהירידה דמים התחתונים למטה היא שיהי' בהם הצמאון לעלות למעלה הוא מצד הת"ת, קו האמצעי, שמחבר ההפכים דחסד וגבורה, שיהי' לאכללא שמאלא בימינא.⁴⁸ ולהיות דענין ההתכללות הוא מצד הביטול,⁴⁹ לכן קרה שלא הי' בביטול, לא הונח אצלו ענין זה.

שמחבר- that connects
ההפכים- opposites
לאכללא- to be included
שמאלא- left
בימינא- in the right
לכן- therefore
הונח- placed

שהכוונה- that the
intention
בהירידה- In the descent
שיהי' that there should be-
לעלות- to ascend
מצד- from the aspect of
הת"ת- the middle path-
האמצעי- the middle path

We can now apply this concept to our עבודה:

ויש לומר, שעד"ז הוא בנוגע להעבודה דכל מעשיך לשם שמים, דזה שהגם שיוודע גודל העילוי דבכל דרכיך דעהו, ידיעת אלקות בעניני העולם עצמם, ומ"מ יהי' כל עסקו בעניני העולם רק אמצעי בשביל קיום התומ"צ, הוא ע"י הביטול לקיים רצון העליון.

ומ"מ- and
ומכל מקום- nevertheless
עסקו- his involvement
רק- is only
עמצעי- a means to
בשביל- in order
קיום- keeping
התומ"צ- the world and the
רצון העליון- Hashem's will

בנוגע- in connection
מעשיך- your work
לשם שמים- for the sake of
heaven (in our context:
for Torah and Mitzvos)
שיוודע- that one knows
העילוי- the advantage
ידיעת- knowing
בעניני העולם- worldly ideas
עצמם- Itself

In order to properly interact with the world and at the same time not get stuck in spiritual pursuits, our sole motivation needs to be to do the will of 'ה.

דמכיון שעבודתו היא לא לרוות את צמאונו שיהי' גילוי אלקות בנפשו, אלא שהוא מסור ונתון לקיים רצון הקב"ה, לכן אין נוגע לו הגילוי שידע אלקות (גם) בעניני העולם, וכל רצונו הוא בקיום התומ"צ, קיום רצון הקב"ה. [ועי"ז יהי' לו גם הגילוי אלקות שבעניני העולם, וכנ"ל (סעיף ה), שע"י העבודה דכל מעשיך לשם שמים מגיעים לבכל דרכיך דעהו].

נוגע- relavent
רצונו- his will
בקיום- in keeping
התומ"צ- the world and the
ועי"ד ועל ידי זה- and
through this
יהי' לו- there will be for him-
הגילוי- the revelation
שע"י- that through-
שע"י- we come to-

דמכיון- since
שעבודתו- our Avodah
לרוות- quench
צמאונו- his thirst
שיהי' that there should be-
אלא- rather
מסור ונתון- is given over-
לקיים- to keeping-
לכן- therefore

אות ח'

The רבי goes back to answer our original question; Why do we need this additional 'life' when our souls are essentially alive?

וזהו השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו,
 דכשהאדם עוסק בתומ"צ הוא בבחינת ראש
 וכשהוא עוסק בעניני העולם הוא בבחינת רגל,
 והכח על זה שהרגלים שלו (העסק בעניני
 העולם) לא יהיו למוט, הוא מהחיים שבהם שם
 נפשנו, החיים שלמעלה מהטבע, שלמעלה מחיי
 הנפש עצמה, גם מבחינת חי בעצם,

his-שלו	השם-that was placed
from the life-מהחיים	למוט-to fall
placed-שם	עוסק-involved
from nature-מהטבע	בתומ"צ-בתורה ומצות
	בבחינת-in the sense of
	והכח-and the power

How there can be 'למוט'-stumbling, in the terms of עבודה

כי מצד הדרגא דחיי הנפש עצמה (כולל גם
 בחינת חי בעצם), אפשר שירצה בהגילוי אלקות
 שבעניני העולם, וכאשר עסקו בעניני העולם יהי'
 בשביל (הגילוי שב) עניני העולם עצמם, ולא
 לשם שמים בשביל קיום התומ"צ, אז הרגלים
 שבו (התעסקותו בעניני הרשות) יהיו למוט,

for-בשביל	מצד-from the aspect
themselves-עצמם	הדרגא-the level
fulfilling-קיום	כולל-including
then-אז	אפשר-it's possible
his involvement-התעסקותו	שירצה that there will be a
permissible בעניני הרשות	will-
matters-	בהגילוי-in the revelation
to fall-למוט	וכאשר-and when
	עסקו-involved

The way to not get stuck is only when we have something beyond us

ובכדי שהרגלים שלו לא יהיו למוט, ע"י שעסקו בדברי הרשות הוא לשם שמים כנ"ל, הוא ע"י החיים שלמעלה מהטבע (די"ל שהכלי לזה הוא הביטול), שלהיותם למעלה מהגבלה הם מחברים שני ההפכים דחסד וגבורה, דהגם שיודע העילוי שבבירור דברי הרשות, מ"מ כוונתו בעשיית דברי הרשות היא בשביל קיום התומ"צ.

that their being- שלהיותם	and in order- ובכדי
than limitations- מהגבלה	his feet- של הרגלים
they connect- הם מחברים	ע"י- על ידי
opposites- ההפכים	שעסקו- that his involvement
even though- דהגם	in permissible הרשות
the advantage- העילוי	matters-
in the refinement- שבירור	לשם שמים for the sake of
מ"מ-מכל מקום- nevertheless	heaven (in our context for
כוונתו- his intention	Torah and Mitzvos)-
בשביל- for the sake of	that is higher-
קיום- fulfilling	די"ל- לדיש לומר- we can say
התומ"צ- התורה ומצות	the vessel for this- לזה

הם מחברים שני ההפכים דחסד וגבורה

"They connect two opposites of kindness and restraint"

The רבי describes the paradox of being in this world but not getting stuck in the גשמיות of it. How is that possible? How can one give and restrain at the same time? How can you be totally involved in the world and yet completely detached? This necessitates a higher life. What is this חיים? When its not even about the highest levels in רוחניות, nor about the source of the גשמיות, rather its about what does ה' want? When our only concern is to do the will of ה', we will be able to be in this world and yet not bound by it.

ויש לומר שזהו הקשר דהשם נפשנו בחיים גו' עם הגאולה די"ב תמוז, דהנה ידוע ⁵⁰ שע"י הנהגת הטבע, שהיא תמיד באופן א', מתגלה הענין דלא שנית ⁵¹ (אלא שהענין דלא שנית כמו שמתגלה בהנהגה הטבעית הוא מלובש בהגבלת הטבע), וע"י הנסים נמשך גילוי אור א"ס הבלי גבול שלמעלה מהתלבשות בעולמות.

אלא- however	זזהו- this is
שמתגלה- as its expressed	הקשר- the connection
מלובש- encloded	עם- with
בהגבלת- in the limitations	שע"י- שעל ידי that through
נמשך- it draws down	הנהגת הטבע the way of
גילוי- a revalation	nature-
הבלי גבול- unilimited	תמיד- constant
שלמעלה- that is higher	באופן א'- אחד in a specific way
מהתלבשות than being	מתגלה- it reveals
encloded-	דלא שנית I have not changed
	(referring to Hashem)-

Where nature and miracles originate from

והשרש דב' ענינים אלו הוא חסדים וגבורות. דהנהגת הטבע (צמצום והגבלה) היא מהגבורות [וי"ל דזה שבהנהגה הטבעית דוקא מתגלה הענין דלא שניתי הוא מפני ששרש הגבורות הוא למעלה משרש החסדים], והנסים (גילוי שלמעלה מהגבלת הטבע) הם מהחסדים.

דוקא-specifically	והשרש-and the source
מתגלה-reveals	דהנהגת הטבע-the natural way
דלא שניתי-I haven't changed	צמצום והגבלה-concealment
מפני-because	and limitation-
	וי"ל-ויש לומר-and we can say

When the right and left merge harmoniously

וענין לאכללא שמאלא בימינא הוא, שהגילוי דאור א"ס הבל"ג שע"י הנסים הוא לא באופן דשידוד הטבע, אלא דהגם שהטבע נשאר במציאותו, רואים בגילוי שהוא נס שלמעלה מהטבע.

באופן-of in a way	לאככללא-inclusion
דשידוד-that breaks	שמאלא-left
אלא-rather	בימינא-in the right
נשאר-remains	שהגילוי-that the revelation
במציאותו-in its existence	דאור א"ס הבל"ג-אין סוף הבל
רואים-we see	גבול-the unlimited light
	שע"י-שעל ידי-that through

When 'ה created the world he had wanted to created it with גבורה, however when He saw that the world would not be able to handle it, He then created the world with רחמים. This רחמים can specifically be seen in the miracles and wonders that are performed by צדיקים. What are these "אותות ומופתיים" referring to?

ואולי יש לומר, דמ"ש בתניא⁵² דענין שיתף בו מדת רחמים⁵³ הוא התגלות אלקות ע"י צדיקים ואותות ומופתים, הכוונה בזה היא (בעיקר) להאותות ומופתים [שע"י הצדיקים] המלוכשים בטבע (שיתף בו), שהאותות והמופתים שלמעלה מהטבע הם מהחסדים, והטבע (שבו מלוכשים המופתים) הוא מהגבורות, ולכן אותות ומופתים אלו הם ממדת הרחמים, ת"ת, שמחברת שני ההפכים דחו"ג.

הכוונה-the intention	ואולי-and perhaps
המלוכשים-that is encloded	דמ"ש-דמה שכתוב that which
שלמעלה-that are beyond	is written-
והטבע-and the nature	שיתף-the partnership
ת"ת-תפארת	התגלות-the revelation
שמחברת-that connects	ע"י-על ידי-through
ההפכים-opposites	ואותות ומופתים and signs and
דחו"ג-דח"ג וגבורה	miracles-

Now we can connect the miracle of תמוז י"ב to the idea of השם נפשנו

וזוהי השייכות דהשם נפשנו בחיים גו' להגאולה די"ב תמוז, כי הגאולה די"ב תמוז (כולל גם התחלת הגאולה שהיתה בג' תמוז) היתה נס גלוי שלמעלה מהטבע, ואעפ"כ לא הי' זה באופן דשידוד וביטול הטבע, אלא שהטבע נשאר במציאותו, ויתירה מזו שגם המנגדים נשארו אז בתקפם, ומ"מ הוכרחו לסייע (וע"י התוקף שלהם) בהשחרור והגאולה. ⁵⁴ ועי"ז נתבטלה המחיצה בין התחתונים לעליונים, לאכללא שמאלא בימינא.

remains-נשאר
in existence-במציאותו-
and more than this-ויתרה מו-
the enemies-המנגדים-
in their strength-בתקפם-
nevertheless-ומ"מ- ומכל מקום-
were forced-הוכרחו-
to help-לסייע-
in the freedom-בהשחרור-
and through this-ועי"ז-ועל ידי זה-
it annulled-נתבטלה-
the division-המחיצה-

and this is-וזוהי-
the connection-השייכות-
that has-דהשם נפשנו בחיים
placed life in our souls-היתה נס גלוי
including-כולל-
the beginning-התחלת-
which was-שהיתה-
revealed-גלוי-
and yet-ואעפ"כ-ואף על פי כן-
in a way of-באופן-
that breaks and-דשידוד וביטול
cancels-אלא-
rather-

We are given the כח to create this harmony and bring the ultimate merge with משיח

ועי"ז ניתן לאח"ז הכח לכאו"א מישראל לבטל המחיצה בין עסק בדברי הרשות לקיום התומ"צ, שגם בעניני הרשות יאיר אור התורה והמצוות, וזה נעשה הכנה קרובה לקיום היעוד ⁵⁵ ונגלה כבוד הוי' וראו כל בשר יחדיו כי פי הוי' דיבר, שגם הבשר הגשמי יראה אלקות. ⁵⁶ וכל זה נעשה ע"י האותות ומופתים שע"י הצדיקים, שממשיכים בהטבע גילוי אלקות שלמעלה מהטבע, כמו שהי' בימים ההם בזמן הזה.

in permissible-בדברי הרשות
matters-
to fulfilling-לקיום-
התומ"צ-התורה ומצות
that also-שגם-

ועי"ז-ועל ידי זה-through this-
it gives-ניתן-
לאח"ז-לאחרי זה-afterwards-
the power-הכח-
לכאו"א-אלכל אחד ואחד
everyone-
to annul-לבטל-
involvement-עסק-